

Když si Sněhurku odvedl krásný princ na zámek, byla velkolepá veselá svatba, kde nesměli chybět i trpaslíci. Když se to zlá královna dozvěděla, zlostí rozbila zrcadlo a střepina z něj jí vlétla do oka. A v tu ránu se proměnila v krásný Koniklec velkokvětý. Tatínek si Sněhurku na zámku brzo našel a stal se zámeckým lesním správcem. I trpaslíci občas zavítali do zámecké zahrady a radili jak správně pěstovat různé exotické rostliny, jen se podivili jak je možné, že se přes noc na zahradě objevila plná louka konikleců.

Když se Sněhurce narodily děti, trpaslíci jim byli za kmotry a naučili je spousta užitečných věcí.

Jen Matěj druhorozený syn byl stále nespokojený a mlsný. Nechtěl s ostatními pomáhat trpaslíkům v lese. Raději se poflakoval celé dny po kuchyni. Ochutnával a uždíboval pochoutky, až jednoho dne se nevešel do kalhot a praskla pod ním i postel. To se Sněhurka rozlobila a poslala ho za trpaslíky na sedm dní do lesa, aby ho naučili pracovat. Kde bude jen o chlebu a vodě. Matěj se vztekal, rád by utekl, ale trpaslíků bylo moc. Dobře si ho hlídali. Pátý den úpěnlivě prosil, že chce na zámek. Sliboval, že se už dortíků ani nedotkne, že bude jíst způsobně u královské tabule a nebude courat po kuchyni. Trpaslíkům se zželelo a rozhodli se, že ho na zámek doprovodí. V tom si Matěj všimnul, že u sousední chaloupky větší líbezná děvečka bílé prádlo.

„Kdo je ta dívka? Nikdy jsem jí tu neviděl,“ vydechnul úžasem.

Profa se pod vousy jen smál.

„To je naše Berenika, moc milá a šikovná. Dokonce umí střílet z kuše,“ červenal se Stydlín.

„Já bych se tu ještě zdržel, ostatně už se cítím lépe, nic mě nebolí, mozoly se mi už ztrácí,“ řekl ledabyle Matěj.

„Nu dobrá, práce je v lese pořád dost,“ řekl Profa.

„Zítra až půjdeme na dřevo, natrhej jí cestou jahody. Roste jich tam jako šafránu. Ona je má nejraději, ale bohužel jsou až za řekou u skal ve vysoké trávě,“ radil Rejpal.

Druhý den Matěj trpělivě trhal, aby měl aspoň malý džbánček jahod. Večer zaklepal dívce na okýnko. Berenika se nejdříve lekla, ale pak poznala, že je to pomocník od trpaslíků.

Poděkovala za jahody a pozvala ho dál na bylinkový čaj.

Matěj se Berenice přiznal, že je princ, ale rád by v lese žil a vzal si jí za ženu.

Veselku měli na voňavé louce plné konikleců. Kde slavili nejen pážata a urozená šlechta, ale i zajíci a srnky. A věrní trpaslíci jim hráli na bubínek a basu až na zámek to veselí bylo slyšeti. A jestli neumřeli, královský synek a Berenika s trpaslíky žijí v lese dodnes a nikdo neví kam se poděla zlá čarodějka a proč začal kvést koniklec. Jen nejmenší Šmudlín, měl podezření. Jako by z prudce jedovatého koniklece, cítil královninu zášť. Byla stejně tak krásná a životu nebezpečná, jako tahle fialová rostlina.
